

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ,
Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτά 25.
Βιβλιοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπήν.

Συντάκτης
ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχμαὶ 16.
Προπληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν.

— ΤΑ ΤΡΙΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ. —

Νομίζοντες ὅτι τὴν μεγίστην προσεγγέκομεν ὑπηρεσίαν τῇ ἡμετέρᾳ δημοτ. ἀρχῇ, ἐν ἀποτρέψωμεν αὐτὴν ἐκ τοῦ ὀλισθηροῦ πεδίου τῶν ὑπονοιῶν καὶ τῶν παρεξηγήσεων, εἰς ὅ τρεῖς νὰ εἰσελθῇ, ἐξακολουθοῦμεν καὶ σήμερον τὴν μελέτην ἐπὶ τῶν τριῶν δημοτικῶν ζητημάτων ἅτινα ἀνακινουῦνται εἰσέτι παρ' ἡμῖν, τῆς μισθώσεως δηλονότι τοῦ ὕδατος, τῆς ἐργολαβίας τοῦ ἀερίωφωτος καὶ τῆς ἐπαυξήσεως τοῦ δημοτ. χρέους.

Περὶ τῆς τοῦ ὕδατος μισθώσεως εἶπομεν τινα ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀρχὴν αὐτῆς, κατεδείξαμεν δὲ φρονούμεν ἐπαρκῶς, ὅτι ἡ τοῦ ὕδατος ἐκμετάλλευσις, ἐν ἐπιτρέπεται νὰ ὀνομάζεται ἐκμετάλλευσις, ἀνάκειται εἰς ἐν τῶν ἀντικειμένων ἐκείνων, ὧν οὔτε ἡ φύσις οὔτε ὁ προορισμὸς πρέπει νὰ λησμευθῆται ἢ νὰ παροραθῆται. Τὸ ὕδωρ ὡς ἐκ τῆς φύσεως του καὶ τοῦ προορισμοῦ του, οὐδέποτε δὲν ν' ἀποβαίῃ ἀντικείμενον κερδοσκοπίας, πρέπει νὰ διαχειρίζεται μετ' ἐπιεικείας, τὸ πολὺ πολὺ δὲ δύναται νὰ λογισθῆ ὡς ἐν τῶν δημοτικῶν νομημάτων ὅπερ ἐν τούτοις δὲν εἶναι ἀντικείμενον πλουτισμοῦ, ἀλλὰ καλῆς διαχειρίσεως. Ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ διατεθειμένη τὸ ὕδωρ διαχειρίζεται αὐτὸ οὐχὶ κυρίως ὡς ἀντικείμενον πλουτισμοῦ, ἀλλὰ ὡς ἀρχὴ ἀποδίδουσα τὴν ἴσην ἀπόλαυσιν καὶ διανομήν αὐτοῦ, ὡς ἀντικείμενον πρωτίστως ἀνάγκης, καὶ ἴνα ἀσφαλισθῇ αὐτὸ ἐκ τῆς ἀσφαλείας τῶν ἀτόμων. Ἐὰν δὲ ἐκ τοῦ ὕδατος πραγματευθῆ πόρον τινα, δι' αὐτοῦ ἐπιζητεῖται οὐχὶ πλουτισμὸς, ἀλλ' ἡ πρόσκτησις τῶν μέσων τῆς ἀσφαλείας του, τῆς καλῆς διατηρήσεως τῶν μετ' αὐτοῦ συνδεδεμένων τεχνιῶν ἔργων, καὶ τῆς καλῆς λειτουργίας. Ἡ πέραν τούτων ἐκμετάλλευσις τοῦ ὕδατος ἐστὶν ἡ ἀποστέρησις κατὰ θλίψιν, ἐν αὐτῇ δὲ καταφαίνεται ἡ ἀθλιωτέρα δημοτικὴ ἐνέργεια, ἀφαιρούσα ἀπὸ τοῦ ἀτόμου ὅ, τι δὲν ἐχορήγησεν αὐτῷ. Ἡ εἰς κερδοσκοπὸν μίσθωσις τοῦ ὕδατος παραγωγίζει πάσας τὰς ἀληθεῖς ἀρχάς, αἵτινες δέον νὰ διέπῳσιν αὐτό. Τὸ ὕδωρ ἐν τῇ μίσθωσιν ἐκ τῆς ἐπιεικοῦς διαχειρίσεως μεταβιβάζει εἰς τὴν διαχείρισιν τῶν συμφερόντων, ἢ γνωρίζομεν ποσὸν εἶναι ἀκαμπτὸς ἐν τῇ ἐνεργείᾳ τῆς. Τὸ ὕδωρ ἐδώθη ἡμῖν ὑπὸ τῆς φύσεως ἀφθονον, αἱ πολὺται συνεισφέρουν ἀφ' ἐτέρου ὑπεροχὰ ποσὰ διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἀνάγκης αὐτοῦ χρήσεως, ἐξοῦσα δὲ ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ νὰ καταστήσῃ αὐτὸ ἀντικείμενον κερδοσκοπίας, παραγνωρίζει καὶ τὴν φύσιν τοῦ ἀντικειμένου ὅπερ διαχειρίζεται καὶ τὰς εἰδικὰς περιστάσεις εἰς ἃς ἀποτελοῦμεν ἡμεῖς ὡς πρὸς τὸ ὕδωρ.

Οὐδὲ ἡ ἔλλειψις διαχειριστικῆς ἰκανότητος ἐκ μέρους τοῦ δήμου, ἢν προβάλλουσιν οἱ τὴν μίσθωσιν συνεισῶντες, δύναται νὰ δικαιολογηθῇ αὐτὴν, πρῶτον μὲν, διότι δὲν κατεδείχθη ἀκόμη ὅτι ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ στερεῖται τῆς ἰκανότητος ταύτης, δεύτερον δὲ, διότι ἡ διαχείρισις τοῦ ὕδατος δὲν εἶναι ἐργασία διαφεύγουσα τὴν κοινοτέραν πρόνοιαν, ὡς κατεδείξαμεν εἰς τὸ προηγουμένον φύλλον. Ἐὰν ἠθέλαμεν ἴδει τὴν ἡμετέραν δημοτικὴν ἀρχὴν καταβάλλουσαν πᾶσαν μερίμναν, πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς κανονικῆς λειτουργίας τοῦ ὑδραγωγείου καὶ λογιζομένην τὴν χρῆσιν καὶ διανομήν τοῦ ὕδατος, διατεθειμένην δὲ πρὸς τοῦτο ὅλα τὰ μέσα ἀτινα κέκτηται καὶ ἐν τούτοις ναυαγοῦσαν εἰς ἀνυπερβλήτητα ἐμπόδια, ἢ μίσθωσις τοῦ ὕδατος θὰ ἐπεβάλλετο τότε ὡς ἔργον ἀνάγκης καὶ ἐκ τῆς ἀτελείας τῆς δημοτικῆς διαχειρίσεως. Ἐφ' ὅσον ὅμως δὲν δοκιμάζεται καὶ ἐν τούτῳ ἡ ἰκανότης τῆς δημοτικῆς διαχειρίσεως, ἢ μίσθωσις τοῦ ὕδατος θέλει εἰσθαι τερατώδης παραγνώρισις τῆς φύσεως καὶ τοῦ προορισμοῦ αὐτοῦ, ἀξιοθρήνητος δ' ἀρνήσις αὐτῆς τῆς ὑποστάσεως τῶν δημοτικῶν θεσμῶν, καὶ τῆς χρησιμότητος τῶν ἡμετέρων δημοτικῶν ἀρχόντων.

Ἄλλὰ καὶ ἐὰν μέχρι τέλους ἐπικρατήσῃ ἡ γνώμη ὅτι τὸ ὕδωρ ἐστὶν ἐκ τῶν δημοτικῶν νομημάτων ἐκείνων ἅτινα πρόκειται τῷ δήμῳ ὡς ἀντικείμενον κερδοσκοπικῆς ἐκμεταλλεύσεως καὶ πηγὴ πλουτισμοῦ, ὅτι δύναται ν' ἀποβῆ ἀκινδύνως ἀντικείμενον κερδοσκοπίας καὶ ὅτι ἡ καλὴ διαχείρισις αὐτοῦ διαφεύγει τὴν περιορισμένην ἰκανότητα τῆς ἡμετέρας δημοτικῆς ἀρχῆς καὶ πάλιν τότε, λέγομεν, ἡ μίσθωσις τοῦ ὕδατος, ὡς ἐμελετήθη παρ' ἡμῖν, ἐστὶν ἔργον πρόφρον καὶ ἴαν παρακεκινδυνευμένον. Ὁ ἐκμισθὸν ἢ πωλὸν κτήματι, ἐὰν δὲν εἶναι χρεωκόπος ἢ ἀσύνετος, ἔχει ὑπ' ἐφ' ἑαυτὴν τὴν ἀξίαν τοῦ πράγματος, τὸ εἶδος δὲ καὶ τὴν ἔκτασιν τῶν πλεονεκτημάτων ὧν χορηγεῖ εἰς ἄλλον τὴν κτῆσιν ἢ τὴν χρῆσιν, καὶ κατ' ἀναλογίαν τούτων κλονίζει τὰς ἀξιώσεις του. Ἐπι τοῦ προκειμένου ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ ἀπειθασιάζει τὴν μίσθωσιν τοῦ ὕδατος, ὡς χρεωκόπος ἢ ἀσύνετος, διότι χωρὶς νὰ γνωρίσῃ ἀκριβῶς καὶ ἐκ τῶν προτέρων τὰς ιδιότητας τοῦ ὑδραγωγείου καὶ μέχρι τίνος δύναται ν' ἀποβῆ ἀντικείμενον ἐκμεταλλεύσεως καὶ μέχρι ποίου ποσοῦ δύναται νὰ φθάσῃ τὸ ἐκ τοῦ ὕδατος ἔσοδον, ὅπερ ἐκχωρεῖ εἰς τὸν μισθωτὴν, ἀπειθασιάζει τὴν ἐκμισθωσιν ἐν ἀγνοίᾳ ὅλων τῶν περιστάσεων καὶ πρὸ πάντων τῆς παραγωγικῆς δυνάμεως τοῦ ἡμετέρου ὑδραγωγείου, ἣτις διατελεῖ τελείως ἀνεξερεύνητος. Σήμερον τὸ ἐκ τοῦ ὕδατος ἔσοδον τοῦ δήμου ἀνέρχεται εἰς 30 χιλ. δρ. περίπου, ἰσχύει δὲ ποσὸν προσφέρει δ.α. τὴν ἐκχωρησιν αὐτοῦ ὁ μισθωτὴς· ἀλλ' ὅλοι γνωρίζομεν ὅτι ἡ διαχείρισις τοῦ ὕδατος παρ' ἡμῖν ἐστὶν παραμελημένη εἰς βαθμὴν ἀπιστευτὴν· οὐδεὶς γνωρίζει καὶ πρῶτη ἡ δημοτ. ἀρχὴ, πόσας ιδιωτικὰς λήψεις ὕδατος ἐγένοντο, διότι πλείστα ἐξ αὐτῶν ἐγένοντο λαθρὰ καὶ οὐδέποτε ἐδηλώθησαν, ἢ ἐπλήρωσαν τὸ δικαίωμα τῆς χρήσεως· οὐδεὶς ἐπίσης γνωρίζει καὶ πρῶτη ἡ δημοτ. ἀρχὴ, μέχρι τίνος σημείου οὐκ ανουσι αἱ ἀνάγκαι τῶν ἀτόμων καὶ τῆς βιομηχανίας ὡς πρὸς τὸ ποσὸν τοῦ ὕδατος.

διότι ἕκαστος ἰδιώτης ζητεῖ τὴν χρῆσιν ἐνὸς γραμμαρίου ὕδατος, ποιεῖται δὲ χρῆσιν ὅσου ἔχει ἀνάγκην, ἀνευ μέτρου ἢ ἐλέγχου. Πολλοὶ παρ' ἡμῖν γνωρίζοντες τὴν ἔκτασιν τῆς ἐπὶ τοῦ προκειμένου καταχρήσεως, ἰσχυρίζονται, οὐχὶ ἀνευ λόγου, ὅτι τὸ δημοτ. ταμεῖον οὐδὲ τὸ ἡμῖν εἰσπράττει ἤδη ἐξ ὅσον ἐδικαιούτο νὰ εἰσπράξῃ ἐκ τοῦ ὕδατος, ὅτι κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ὁ ἐκ τοῦ ὕδατος δημοτικὸς πόρος καλλιεργούμενος σήμερον μὲν δύναται νὰ προσπορίσῃ τῷ δήμῳ κατ' ἔτος 70 χιλ. δραχ. ἀργύτερον δ' ἑκατόν. Ἀπέναντι τῆς ἀβεβαιότητος ταύτης, καὶ πρὶν ἢ ἐξερευνηθῆ κατὰ τρόπον ἀναμφισβήτητον, ἡ παραγωγικὴ δύναμις τοῦ ἡμετέρου ὑδραγωγείου, πῶς πολὺ ἢ δημοτικὴ ἀρχὴ μας νὰ διαπραγματευθῆται τὴν ἐκμισθωσιν τοῦ ὕδατος ἐπὶ τῇ βάσει τῶν σημερινῶν δεδομένων, ἅτινα ὡς εἶναι ταῖς πᾶσι γνωστῶν, οὐδὲ μὴ δύναται νὰ τὴν διαφωτίσῃ περὶ τῶν πλεονεκτημάτων τοῦ κτήματος οὕτως ὡς χρῆσιν μελετᾷ ν' ἀπεκδυθῆ; Ἢ ἀγορεύσωμεν λοιπὸν «γοροῦνι στὸ σκαλί»;

Ἴδου λοιπὸν καὶ ἕτερος ἰσχυρὸς λόγος δι' ὃν ἡ πόλις πρέπει ν' ἀποκρούσῃ ἰσχυρῶς τὴν μίσθωσιν τοῦ ὕδατος, ἢ δὲ δημοτικὴ ἀρχὴ ἀναλαβῆ τὴν διαχείρισιν αὐτοῦ καὶ διεξῆξῃ ἐπὶ τινι χρόνῳ ἀμέσως διὰ τῶν ὀργάνων τῆς πρῶτον μὲν διὰ νὰ γνωρίσῃ τὴν ἰδίαν αὐτῆς διαχειριστικὴν ἰκανότητα καὶ δεύτερον, ἴνα γνωρίσῃ τὴν παραγωγικὴν δύναμιν τοῦ κτήματος οὕτως ὡς χρῆσιν θέλει ν' ἀπεκδυθῆ. Ἡ ἀκαταμάχητος λογικὴ τῶν πραγμάτων ἐπιβάλλει εἰς τὴν ἡμετέραν δημοτικὴν ἀρχὴν ν' ἀναλάβῃ τὴν διαχείρισιν τοῦ ὑδραγωγείου ἀμέσως καὶ οὐχὶ διὰ τῶν τετραμμένων δημοτικῶν μέσων· δι' ἀνδρῶν εἰδημόνων νὰ ἐξεργασθῇ πρῶτον τὸ πολύτιμον δημοτικὸν τοῦτο κτήμα, διὰ τῶν ἀναπορεύτων ἐπισκευῶν καὶ τῆν κανονικὴν λειτουργίαν του, διὰ συντόνου καὶ περιστοχωμένης ἐπιβλέψεως· κατόπιν νὰ ἐπιμεληθῆ τὴν ἐξέρεσιν ἀπασῶν τῶν ιδιωτικῶν λήψεων ὕδατος καὶ νὰ συνομολογήσῃ πρὸς τοὺς λήπτορας τὰ κακανονισμένα συμβόλαια, τελευταῖον δὲ νὰ κανονισθῇ μικρὸν κατὰ μικρὸν τὴν χρῆσιν τοῦ ὕδατος ἐντὸς τῶν νομίμων ὁρίων καὶ νὰ περικύβῃ τὴν ἀμτρον σπατάλην αὐτοῦ, εἰς ἣν ὀφείλομεν καὶ τὴν σπάνιν καὶ τὰ ἐκ ταύτης παράπανα τοῦ κοινοῦ. Ἡ ἐνέργεια αὕτη ἔν εὐσυνειδήσει νὰ θεωρῶμεν γιγάντιον ἔργον, ἐστὶν ἐκ τῶν εὐχερεστάτων, ἀρκεῖ νὰ ἐμορφωθῆ γενικὴ καὶ ἀμερόληπτος, ἐνισχυθῆ δὲ δι' ὅλων τῶν νομίμων μέσων ἅτινα κέκτηται πρὸς τοῦτο ἐν ἀφθονίᾳ ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ. Ἡ τοιαύτη ἐργασία τῆς ἡμετέρας δημοτικῆς ἀρχῆς ἔχει τοῦτο τὸ εὐχρεστον ἀποτελεσθαι, εἴτε δηλονότι θὰ κατορθώσῃ δι' αὐτῆς ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ νὰ θέσῃ εἰς ταῖς τὸ ὑδραγωγείον, νὰ καταστήσῃ δὲ περιττὴν τὴν μίσθωσιν, δεικνύουσα καὶ πρὸς ὅσους ἐκρίναν αὐτὴν κακῶς, ὅτι δὲν εἶναι ἐστρατημένη τῶν ἀναπορεύτων προσόντων πάσας δημοτικῆς ἀρχῆς, εἴτε ὡς ἀποτέλεσμα τῆς ἐργασίας ταύτης, ὅσον

ἀτελής καὶ ἀνῆται, θὰ ἔχομεν διδόμενα τινὰ περὶ τῆς παραγωγικῆς δυνάμεως τοῦ ἡμετέρου ὑδραγωγείου, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων νὰ δυννηθῶμεν ἐν ἐπιγνώσει νὰ διαπραγματευθῶμεν τὴν μίσθωσιν τοῦ ὕδατος. Πᾶσα ἄλλη ἐνέργεια εἶναι ὑποπτος καὶ δέον ν' ἀποκρουσθῇ. Οὐδεὶς ἐπιθυμεῖ πλειότερον ἡμῶν τὴν ἐν πᾶσι ἐπιτυχίαν τῆς νέας δημοτικῆς ἀρχῆς· ἀναγκάζομεθα δὲ νὰ εἴπωμεν τούτο, διότι βλέπομεν ὅτι εἰς σχολιάς τρίτους ἀγωνίζονται νὰ τὴν σύρωσιν, ἐκεῖνοι οἵτινες παρίστανται φίλοι καὶ οἰκειότατοι αὐτῇ.

Διὰ τοῦ προηγουμένου φύλλου κατεδείξαμεν τίνες ἰσχυροὶ λόγοι ἀπαγορεύουσι τὴν ἀπὸ τοῦ νῦν ἀνανέωσιν τῆς ἐργολαβίας τοῦ ἀερίωφωτος, διὰ χρονικὸν διάστημα ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς 3 Σεπτεμβρίου 1888 καὶ λήγον τὴν 3 Σεπτεμβρίου 1903 μ. X. τὴν ὁρθότητα δὲ τῶν σκέψεων ἡμῶν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, ὡς μανθάνομεν, ἐπεδοκίμασεν ἡ συλλογιζομένη μερὶς τοῦ τόπου. Δὲν ἔπεισαν ὅμως φαίνεται ἐξ Ἰσού καὶ τὴν ἡμετέραν δημοτικὴν ἀρχήν, διότι καὶ αὐτὸς ἔφερον ὑπὸ τὴν ἀπόφασιν τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου τὸ ζήτημα καὶ ἀπεπειράθη νὰ λύσῃ αὐτὸ τυχεῶς. Ἴσως ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ νὰ ἔχη ἰδιαιτέρους λόγους ἵνα ἐπιθυμῇ νὰ κανονίσῃ ὅπωςδὴποτε τὸ ζήτημα τοῦτο ἀπὸ τοῦ νῦν, ἀλλ' ἐφ' ὅσον δὲν γνωρίζει αὐτοὺς καὶ εἰς ἡμᾶς καὶ τὸ κοινόν, δὲν δυνάμεθα νὰ ἐγκρίνωμεν τὴν σπουδὴν τῆς, οὐδὲ νὰ ὑπερασπίσωμεν τὴν ἐνέργειάν τῆς, οὐδὲ νὰ ἀντεπεξέλθωμεν καθ' ὅσον περὶ αὐτῆς σπερμολογούνται εἰς βλάβην τῆς ὑπολήψεώς τῆς.

Τῇ ἀληθείᾳ καὶ ἡμῖν καὶ πλείστοις ἄλλοις φαίνεται ἀνεζήγητον πῶς, ἐνῶ τόσα ἄλλα ζητήματα κείνται ἔτι ἄλυτα ἐπὶ τῆς δημοτικῆς τραπέζης, δεόμενα ἀμέσου καὶ συντόμου διακανονίσεως, πλείστα δ' ὅσα ὑποθέσεις τοῦ παρελθόντος μένουσιν ἔτι ἐκκρεμῆς, καὶ πλείστας ὅσας μερίμνας ἀπαιτοῦσιν αἱ ἐνεστῶσαι ἀνάγκαι τοῦ Δήμου, πρὸ παντὸς ἡ οἰκονομικῆ αὐτοῦ κατάστασις, ἡ δημοτικὴ πρόνοια παραμερίζουσα πάντα ταῦτα, ἐνασχολεῖται νὰ λύσῃ μετὰ σπουδῆς τὸ ζήτημα τοῦ ἀερίωφωτος, ὅπερ ἀφορᾷ εἰς χρόνον ἀπώτερον τῆς ἀρτι ἀρχαμένης δημοτικῆς περιόδου. Ἡ λήξις τῆς ἐνεστώσης ἐργολαβίας τοῦ φωτισμοῦ ἐπέρχεται κατὰ τὴν ἐπομένην δημοτικὴν περίοδον, (1888) οὐδ' ὑπάρχει λόγος τις ἵνα κανονισθῶσι τὰ τῆς διαδόχου τῆς ἀπὸ τοῦ νῦν τούναντιον πλείστοι ὅσοι λόγοι ἐπιβάλλουσιν νὰ περιμένωμεν τὸ μέλλον ἵνα ἐπωφεληθῶμεν τῶν πλεονεκτημάτων ἅτινα κατεδείξαμεν εἰς τὸ προηγουμένον φύλλον. Δὲν εἴμεθα ἐξ ἐκείνων οἵτινες δίδουσι πίστιν ἀνεξετάστως εἰς πᾶν ὅ,τι λέγεται περὶ τῶν διαχειριζομένων τὰ κοινὰ, οὐδ' ὑποβλέπομεν τὴν ἐνέργειαν αὐτῶν ἢ ὑποπτέωμεθα αὐτὴν ἐν πᾶσι, οὐδὲ ἀναζητοῦμεν εἰς ταπεινὸν ἕδαφος τὰ ἐλατήρια τὰ κινουῦντα τὰς σκέψεις καὶ τὰς ἐργασίας τῶν δημοτικῶν ἀρχόντων· οὔτε ἐπὶ τῶν προκειμένου λοιπὸν θέλομεν νὰ δώσωμεν ἀπὸ τοῦ νῦν ἄλλην ἐξήγησιν εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἐνέργειαν τῆς ἡμετέρας δημοτικῆς ἀρχῆς, ἢ ὅτι αὐτὴ ἐν τῇ ὑπερμέτρῳ ζήλῳ τῆς νὰ διακανονίσῃ τὰς δημοτικὰς ὑποθέσεις, ἐπιλαμβάνεται τούτων ἀνωμάλως καὶ οὐχὶ κατὰ λογικὴν τάξιν, καὶ ὅτι δὲν ἐγνωρίζεν εἰσέτι πῶς τῶν ἀντικειμένων τῆς δικαιοδοσίας τῆς ζητούσιν ἐπιόρουσαν λύσιν καὶ τίνα διαφοροῦσαι τὴν ἐνεστώσαν αὐτῆς μερίμναν. Ἐὰν ἐν τούτοις ἡ ἡμετέρα δημοτικὴ ἀρχή, εἰ, οὐδὲν λογίζομένη τὴν αὐτῆς ὑπόληψιν, ἐξαιρέτως ἀπερὶ τῆς παροφῆς εἰς τὰς κατ' αὐτῆς ὑποθέσεις, διὰ πρᾶξιν δυσεξηγῆσθαι, θὰ ἐκβάσῃ, ὡς εἴπω, καὶ ἡμᾶς καὶ πάντας τοὺς εὐμενῶς πρὸς αὐτὴν διακειμένους, νὰ τὴν θεωρήσωμεν ὑποπτον ἐν τῇ ἐνέργειᾳ τῆς.

Δυστυχῶς πρὸς τὴν δυσπιστίαν ἐκβάσκει ἡμᾶς πρὸ πάντων ὁ τρόπος καθ' ὃν ἐννοεῖ ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ νὰ διαπραγματευθῇ τὴν ἐργολαβίαν τοῦ φωτισμοῦ, συντρέχοντος εἰς αὐτὸν καὶ τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου. Κατὰ τὴν γνώμην τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς ἡ ἐργολαβία τοῦ ἀερίωφωτος δύναται νὰ ἐκχωρηθῇ εἰς κερδοσκοπὸν ἀνευ συναγωνισμοῦ μειοδοτικῆς δημοπρασίας, ἀλλὰ δι' ἀμέσου καὶ ἀπ' εὐθείας διαπραγματεύσεως πρὸς γνωστὸν καὶ ὀριζόμενον ἐκ τῶν προτέρων πρόσωπον. Δύναται τούτο νὰ ἴηται ἡ ἐπιθυμία τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, ἀλλὰ δὲν εἶναι ἡ θέλησις τοῦ νόμου καὶ ἡ ἀπαιτήσις τῆς χρηστότητος. Λυπούμεθα ὅτι εὐρέθησαν ἐν τῇ δημοτικῇ ἡμῶν Συμβολίῳ ἄνδρες νομικοὶ ὑποστηρίζαντες διὰ τῆς αὐθεντίας των ὅτι ἐπιτρέπεται κατὰ Νόμον ἢ ἀνευ συναγωνισμοῦ ἐκχώρησις τόσων σημαντικῶν δημοτικῶν ἔργων, μ' ὅλον δὲ τὸ σέβας ὅπερ τρέφομεν εἰς τὰς γνώμας τῶν κ.κ. Νομικῶν δημοτικῶν Συμβούλων, τολμῶμεν ν' ἀμφισβητήσωμεν τὴν ὁρθότητα τῆς ἐπὶ τοῦ προκειμένου γνώμης των καὶ νὰ προκαλέσωμεν αὐτοὺς εἰς δημοσίαν περὶ αὐτῆς συζήτησιν, ἐὰν ἀξιῶσιν ἡμᾶς τῆς τιμῆς ταύτης.

Ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ ἀποκρούουσα τὸν συναγωνισμὸν ἐν τῇ ἐκχώρησιν τοῦ ἀερίωφωτος, ὅστις καθιστᾷ ἀνυπόπτον τὴν δημοτικὴν διαχείρισιν, ἐκτίθησιν ἑαυτὴν καὶ τὴν ἐκυτῆς χρηστότητα εἰς θαυμάσιας ὑπονοίας· καὶ τούτο τοσοῦτον μᾶλλον καθ' ὅσον δὲν εἶναι ἐντελῶς ἀγνωστοὶ οἱ ἀποβλέποντες ἐνταῦθα εἰς τὴν ἐργολαβίαν ταύτην καὶ τίνα ἔθεντο εἰς ἐνέργειαν μέσῃ πρὸς ἀμῆσον ἐπιτυχίαν τῆς. Ἡ ἡμετέρα δημοτικὴ ἀρχὴ, ἂν κατὰ παραγνώρισιν πάντων τῶν καταδειχθέντων ἀνωτέρῳ λόγων, ἀποφίση σὺν τῷ πρώτῳ πταίσματι, τοῦ νὰ ἐκχωρήσῃ δηλονότι τὴν ἐργολαβίαν τοῦ ἀερίωφωτος ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ νὰ δεσμεύσῃ τὸ μέλλον τοῦ τόπου καὶ τὴν αὐτενέργειαν τῆς διαδόχου τῆς, ἀποφασίσῃ λέγομεν καὶ τὴν ἀνευ συναγωνισμοῦ ἐκχώρησιν, δύναται νὰ ἴηται θεβαία ἀπὸ τοῦ νῦν ὅτι θὰ ἐκπέσῃ τελείως ἐκ τῆς συνειδήσεως τῶν τιμῶν δημοτῶν καὶ θὰ θεωρηθῇ ἡ διοίκησις τῆς φαυλοτάτη, τῆς παραδείγμα ὅμοιον δὲν ἔσχεν ὁ τόπος.

Μόνον κρύφια συνεννοήσεις, ἄξιαι στιγμησμοῦ, δύναται νὰ δικαιολογήσωσι τοιοῦτον διάδημα, καὶ βαρείαν θὰ ὑπέχῃσι τὴν εὐθύνην οἱ τολμήσαντες νὰ προβάσιν εἰς αὐτό. Τὸ ἐφ' ἡμῖν φρονοῦμεν τὴν ἡμετέραν δημοτικὴν ἀρχὴν ἀνίκανον νὰ διανοηθῇ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ τόλμημα. Ἐὰν ἡ ἡμετέρα δημοτικὴ ἀρχὴ ἀποφασίσῃ νὰ ἐξασφαλίσῃ καὶ τὴν μέλλουσαν δημοπρατικὴν περιόδον ἐξαιρετικῶς ὡς πρὸς τὸ ἀντικείμενον τούτο, ὄφειλε τοῦλάχιστον νὰ μὴ ἀπομακρυνθῇ, ὡς πρὸς τὴν ἐκχώρησιν τῆς ἐργολαβίας, τοῦ νόμου καὶ τῆς μόνης μεθόδου ἣτις ἐξασφαλίζει τὴν χρηστότητα τῆς ἐκ δεινῶν ὑπονοιῶν, καὶ ἣτις ἐστὶν ὁ συναγωνισμὸς μειοδοτικῆς δημοπρασίας. Ὅφειλε νὰ διαγράψῃ σαφῶς ἐν διακηρύξει τίνα ζητεῖ διὰ τὸν φωτισμὸν τῆς πόλεως, τὴν βελτίωσιν καὶ τὴν επέκτασιν αὐτοῦ, νὰ ὀρίσῃ τὴν φωτιστικὴν δυνάμιν ἐκάστου φανοῦ, τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, τὴν διάρκειαν τοῦ φωτισμοῦ, τὴν κατ' ἀνώτατον ὅρον τιμῆν τοῦ εἰς ἰδιώτας παρεχομένου ἀερίου καὶ πᾶν ὅ,τι σχετίζεται πρὸς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο, ἐπ' αὐτῶν δὲ νὰ προκαλέσῃ συναγωνισμὸν, δι' ἐνεργητικῶν βελτίων καὶ ὑπ' ὅλας τὰς ἐγγυήσεις αἰτινας συνήθως λαμβάνονται εἰς δημοτικὰς περιπτώσεις. Πᾶς ἄλλος τρόπος ἐκχώρησεως θέλει εἶσθαι ὑποπτος λίαν καὶ ἐπὶ τούτου ἐπιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῆς δημοτικῆς καὶ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς.

Δυστυχῶς εἴμεθα ἠναγκασμένοι νὰ μεμφώμεν καὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν ἡ ἡμετέρα δημοτικὴ ἀρχὴ ἐμελέτησε καὶ ἀπεφάσισε τὸ ὅτι-

νειον ἐξ ἐνός ἑκατομμυρίου δραχμῶν. Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον ἐπὶ τῇ ἀπλῇ αἰτήσῃ τοῦ κ. Δημάρχου ἐχορήγησεν αὐτῷ τὴν ἀδειαν νὰ συνάψῃ νέον δάνειον εἰς βάρος τοῦ Δήμου ἐξ ἐνός ἑκατομμυρίου. Εὐκταῖον ἦτο ἐὰν τὸ δημοτικὸν συμβούλιον μετὰ πλειοτέρους φειδῶς ἀπεφάσισεν νὰ ἐπιβάλλῃ σπουδαιότατα βάρη εἰς τὸν τόπον, ἐδείκνυε δὲ διὰ πλειοτέρας μελέτης ὅτι ἐννοεῖ τί ἐστὶ δάνειον καὶ ποίαις ὑποχρεώσεις ἐπιβάλλει τοῦτο τῷ τόπῳ. Πρὶν ἢ τὸ δημοτικὸν Συμβούλιον ἐγκρίνῃ τὸ δάνειον ἐπρεπε νὰ ζητήσῃ ἀκριβῆ κατάστασιν τῆς οἰκονομικῆς θέσεως τοῦ δήμου, ἔκθεσιν δὲ περιστατωμένην περὶ τῆς χρήσεως τοῦ δανείου τούτου καὶ τῶν πρὸς ἀπότισιν πόρων. Νὰ μελετηθῇ τὰς χρεῖας ἅς πρόκειται νὰ θεραπεύσῃ τὸ ζητούμενον δάνειον, νὰ ἐξεύρῃ τοὺς πρὸς ἀπότισιν αὐτοῦ δημοτ. πόρους, νὰ θέσῃ ὅρια εἰς τὴν χρῆσιν αὐτοῦ κτλ. Ἡ περὶ τούτων ὄλων ἔκθεσις νὰ λάβῃ πρότερον πλήρη δημοσιότητα, ἵνα καὶ τὸ κοινόν πεισθῇ περὶ τῆς ἀνάγκης τοῦ δανείου κτλ. Οὐδὲν τοιοῦτον δυστυχῶς ἐγένετο ἐπὶ τοῦ προκειμένου, καὶ ὁ τόπος, ὡς εἴπειν ἀσυνειδήτως πρόκειται νὰ ὑποβληθῇ εἰς νέας βαρείας ὑποχρεώσεις.

Ὁ ἡμέτερος βουλευτὴς κ. Ἄρ. Κοντογούργης ἐπερώτησε τὴν Κυβέρνησιν περὶ δύο ζητημάτων ἅτινα πλείστον ὅσον ἐνδιαφέρουσι τὴν πόλιν ἡμῶν, διὰ τοῦτο καταχωρίζομεν ἀμέσως κατωτέρω ἀμφοτέρως τὰς ἐπερωτήσεις του ταύτας, ὡς κατετέθησαν ἐπὶ λέξει εἰς τὴν Βουλὴν.

ΕΠΕΡΩΤΗΣΙΣ Α'. Ἐπερωτῶ τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τὸν παρακλιῶν καὶ εὐαρεστηθῇ ν' ἀπαντήσῃ ἐπὶ τῆς ἀναφορᾷ τῆς συμπολιτῶν μου, τὴν ὁποίαν ὑπέβαλον ἀπὸ τῆς 16 τοῦ παρελθόντος μηνός, δι' ἧς παρεπονούντο κατὰ τῆς εἰσπράξεως τοῦ δικαιοῦματός ἐπὶ τῆς κατακλιώσεως τῶν οἶνων διὰ τὴν περυσινήν ἐσοδείαν. Εἶναι, νομίζω, ἀδικον καὶ παράνομον νὰ ζητῇ τὸν δημοσίον διπλοῦν φόρον εἰς αὐτοῦ ἀντικειμένου, καὶ διπλοῦν ζητεῖ, διότι ἐπληρώθη ἡδὴ ὁ στρεμματικὸς φόρος τῶν ἀμπέλων τῆς χρήσεως τοῦ 1882. Ὁ κ. ὑπουργὸς ὑπεσχέθη θεραπείαν. Ἐν τούτοις ὁ κ. ταμίης Πατρῶν ἐπιδιώκει τὴν εἰσπραξίν, καὶ ἠφορολογοῦμενοι εὐρίσκοντα εἰς ἀμνηστῶν. Πέποιθα, ὅτι ὁ κ. ὑπουργὸς θέλει εὐαρεστηθῇ ν' ἀναγγείλῃ εἰς τὴν Βουλὴν, ὅτι διέταξε τηλεγραφικῶς τὴν ἀναστολὴν τῆς κατακλιώσεως, μέχρις οὗ προβῇ εἰς ὀριστικὸν περὶ τούτου μέτρον. Ἐλπίζω ἀκόμη, ὅτι θέλει θεωρήσῃ ἀναγκαῖον νὰ εἴπῃ συγχρόνως πρὸς τὴν Βουλὴν, ἂν, καὶ ποίαις μεταρρυθμίσεσι προτίθεται φέρῃ ἐπὶ τοῦ φόρου τούτου, ἵνα οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἀφ' ἐνός μὲν παρηγορηθῶσιν, ἀφ' ἑτέρου δὲ κανονίσωσι τὰς συναλλαγὰς των.

ΕΠΕΡΩΤΗΣΙΣ Β'. Ἐπερωτῶ τὸν ἴδιον κ. ὑπουργόν, ἂν θεωρῇ νόμιμον καὶ δίκαιον συνάγειν ἐπιβλαβήν τὰ πρακτικὰ δημοπρασίας τῆς ἐκμισθώσεως τῶν ἰχθυοτροφείων τῆς ἐπαρχίας Μεσολογγίου, τῆς ἐνεργηθείσης ἐπὶ τῇ βάσει τῆς διακηρύξεως ὑπ' ἀριθ. 1877 τοῦ Νομάρχου Λιτωλοκαρνανίας, τῆς καταχωρισθείσης ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 466 φύλλῳ τῆς ἐφημερίδας τῆς Κυβερνήσεως, ἐν ἣ, σὺν τοῖς ἄλλοις, συμπαραλαμβάνεται ὁ Ἰ.Β. ὄρος, δυνάμει τοῦ ὁποῦ ἀπαγορεύεται ἐπὶ 5 μηνῶν ἡ ἀλίευσ διὰ τῶν ἀνεμοτρατῶν, ἀπὸ Γαβρολίμνης μέχρι Καστορῆς, καὶ μέχρις ἀποστάσεως τεσσαρῶν μιλίων ἀπὸ τῶν ἰχθυοτροφείων.

Ἡ διάταξις αὐτὴ δὲν στηρίζεται παρὰ εἰς τὴν παρερμηνείαν τοῦ νόμου, γονομένην χρεῖαν τῶν ἐνοικιαστῶν. Ἰπομιμνήσκω εἰς τὸν κ. ὑπουργόν τὰ λαβόντα χώρην ἐν Πάτραις περὶ τινῶν μηνῶν, ἐνεκα τοιαύτης τινὸς ἀπαγο-

ρευτικής διατάξεως. Ἐπὶ τέλους τὸ ὑπουργεῖον ἠναγκάσθη νὰ ἐνδώσῃ. Καὶ εὐλόγως, διότι ἡ ἀπαγορευτικὴ αὐτὴ ρήτρα πρόκειται νὰ βλάψῃ μόνον καὶ μόνον τὴν πόλιν τῶν Πατρῶν, καὶ νὰ ὑστερήσῃ ταύτην τῆς μόνης τροπῆς, ἣν ἔχει ἤδη ἀφθονοῦν καὶ εὐθηνῆν. Ἐπὶ 50 ἤδη ἔτη ἐνεργοῦσιν αἱ ἀνεμότραται, καὶ ὅμως δὲν κατέστρεψαν τὸν γόνον τῶν ἰχθύων. Ἄλλως τε πρέπει νὰ βεβαιωθῇ τί ἐστὶ γόνος τῶν ἰχθύων, πότε ἀναπτύσσεται. Ἐκ τῆς τοιαύτης δὲ μελέτης θέλει πεισθῇ τὸ ὑπουργεῖον, ὅτι οὐδεμία βλάβη ἐπέρχεται εἰς τὸν γόνον τῶν ἰχθύων ἀπὸ τὰ ἀλιευτικὰ ταῦτα πλοιάμα, τὰ ὁποῖα δὲν σφύρουσιν εἰμὴ ὠρισμένων εἰδῶν ἰχθύος, καὶ οὐχὶ ἐξ ἐκείνων, οἵτινες ἐνδιαιτῶνται ἐν τοῖς ἰχθυοτροφείοις.

Τὸ ζήτημα τοῦτο ἐνδιαφέρει εἰς ὕψιστον βαθμὸν τὸν λαὸν τῶν Πατρῶν, καὶ ἐφιστῶ τὴν προσοχὴν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κ. ὑπουργοῦ, ὅστις καὶ καλῶς γνωρίζει τὰς Πάτρας, καὶ ἐπιθυμεῖ νὰ ἐκτιμᾷ δεόντως, ὡς ἐλπίζω, τὰς εὐλόγους αὐτῶν παραστάσεις.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Δεκεμβρίου 1883.
Ὁ ἐκ Πατρῶν βουλευτὴς
ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ ΚΟΝΤΟΓΟΥΡΗΣ.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἀπέθανε καὶ ἐκηδεύθη ἡ συμπολιτὶς ἡμῶν Κ. Πηνελόπη Χρυσανθοπούλου.

Τὴν καρδίαν αὐτῆς συνώδευσε τὸ ἐκλεκτότερον μέρος τῆς κοινῆς μας, ἀποδίδον αὐτῇ τὸν ὕψιστον φόρον τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ὑπολήψεως αὐτῆς πρὸς τὴν ἀποθανούσαν δια τὰς ἀρετὰς τῆς.

Ἡ μακαρίτις μεῖναισα πρὸ πολλοῦ ἐν χηρείᾳ καὶ στερομένη τῆς πολιτικῆς συζύγου αὐτῆς Θεμιστοκλέους, οὗ τινος ἡ μνήμη διαμένει ἐτι ἀκεραία ἐν τῷ τόπῳ, ἠδουήθη ἡ ἀγωνιστῆς κραταίως κατὰ τῶν διαφορῶν περιπετειῶν τοῦ βίου, νὰ διευθυνη τὰς οἰκιακάς ὑποθέσεις τῆς μετὰ ἰκανότητος ἀνωτέρας τοῦ φύλου αὐτῆς, καὶ ν' ἀνατρέψῃ καὶ ἀποκαταστήσῃ καλῶς τὰ τέκνα τῆς, τοῦ ἑνὸς τῶν ὁποίων τοῦ φιλάτου Παλάγου ἐστεοήθη λίαν προῶρως.

Αἱ προσωπικαὶ ἀρεταὶ αἱ κοσμοῦσαι αὐτὴν ἦταν ἀνώτεροι τοῦ κοινῆς μετὰ τῆς παρ' ἡμῖν γυναικός, ἡ εὐγένεια δὲ καὶ τὸ ἀπείριστον τῶν τρόπων, ἡ ἰσχὺς τοῦ χαρακτήρος, ἡ φιλοξενία, ἡ πρὸς τὴν φιλίαν ἰδιοφυία αὐτῆς, ἡ φιλανθρωπία, καὶ ἡ ἔτοιμος χριστιανικὴ ἀρρώγη πρὸς τοὺς πάσχοντας, ἅπαντα τὰ προτερήματα ταῦτα συνωδεδόμενα δι' ἐξόχου νοσηριότητος καθίστων αὐτὴν ἀληθὴ τύπον τῆς Ἑλληνίδος τῆς καὶ τὸ ὄνομα ἔφερεν.

Οἱ γνωρίζαντες αὐτὴν ἐκ τοῦ σύνεγγυς δύνανται νὰ κρίνωσι περὶ τῆς ἰσχυρῆς στοργῆς, ἣν πρὸς τὰ ἑαυτῆς τέκνα εἶχε, καὶ νὰ βεβαιώσωσιν ὅτι ἅπας ὁ κατὰ τὴν χρεῖαν τῆς βίος ὑπέβρε ἐπινεικῆς καὶ θερμῆ ἀφοσίωσιν εἰς τὴν ἀναπτύξιν καὶ εὐδαιμονίαν αὐτῶν.

Ἐποχὴ εἰσι λίαν σπανίαι ἐν τῷ κόσμῳ τοιοῦται πολυτιμοὶ ὑπάρξεις, αἵτινες ἔχουσιν ἄφαντος το ἡμιόλιον τῶν ἔργων ἐν αὐτῷ. ἀλλ' εἰς ταύτας ὅμως ἀπόκειται δικαίως ὁ τῆς ἐδοξῆς στέφανος καὶ ἡ εὐλογος λυπη καὶ το θερμὸν ἄκρα τῶν προπεμπόντων αὐτὰς συγγενῶν καὶ φίλων.

**

*

Φίλε Κύριε Συντάκτα.

Κατὰ τὴν 24 ἰσταμ. προσελθὼν εἰς τὸ κτήμα μου ὁ υἱὸς τοῦ ὑπηρετοῦ τῆς Παντανάσσης Ἰωάννου Χρυσικοῦ μοὶ ἐνεχείρησε σφραγίδα, ἐξ ἐκείνων ἃς θέτουσιν ἐπὶ τῶν συναλλαγμάτων, φέρουσαν τὴν ἐπωνυμίαν μου, ἣν δῆθεν εἶχον παραγγεῖλαι εἰς τὸν πατέρα του διὰ τῶν ὑπαλλήλων μου. Ἐκπλαγεὶς ἐπὶ τούτῳ καὶ ὑποψιασθεὶς εἶπον εἰς τὸ νέον νὰ μὲ εἰδοποιήσωσιν ἀμέσως ἅμα ὡς ἠθελον ἐπανέλθει οἱ παραγγεῖλαντες τὴν σφραγίδι ταύτην διὰ τὴν ζητήσωσι. Δυστυχῶς ὁ εἰς τούτων εἶχεν ἐπανέλθει ἵνα λάβῃ αὐτὴν κατ' ἣν ἀκριβῶς εἶχον αὐτὴ εἶχε ἀποσταλέῃ ἡμῖν διὰ τοῦ νέου, ἀκούσας δὲ παρὰ τοῦ Χρυσικοῦ ὅτι ἡ σφραγίς μοὶ ἀπεστάλη, ἐγένετο δραματικῶς ἄφαντος.

Τὸ γεγονός τοῦτο μὲ ἐμβάλλει εἰς ὑπόνοιαν ὅτι ἐμελετήθη ἐναντίον μου κάτι τι ἐπιζήμιον, δι' ὃ ἐσπευσα νὰ εἰδοποιήσω τὰς ἐνταῦθα Τραπεζὰς περὶ αὐτοῦ καὶ νὰ τὰς παρακαλέσω νὰ μὴ δέχωνται εἰς τὸ μέλλον οὐδὲν συναλλάγμα μου, ἐὰν μὴ φέρηται εἴτε παρ' ἐμοῦ αὐτοπροσώπως, εἴτε παρὰ τοῦ υἱοῦ μου, εἴτε παρὰ τοῦ ἀνεψιοῦ μου Ἰωάννου Λυμπεροπούλου, εἴτε δι' ἰδιαιτέρας ἐπιστολῆς μου· καὶ τοῦτο μόνον ὅσον ἀφορᾷ συναλλάγματα παρ' ἐμοῦ ὀπισθογεγραμμένα, διότι πρὸ δεκαπενταετίας οὐδὲν χρεωστικὸν συναλλάγμα ἐξέδωκα. οὐδὲ κατὰ τὴν τελευταίαν τριμηναίαν ἐξέδωκα συναλλάγματα ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ποιῶν γνωστὰ ταῦτα καὶ διὰ τῆς παρουσίας, εἰδοποιῶ πάντας ὅτι ἐὰν ἤθελον εὐρεθῆ ποῦ τοιαῦται ὑπογραφαί μου εἰσὶν πλαστοὶ καὶ ἀκυροὶ.

Ἵμέτερος φίλος
Ν. ΧΑΙΔΟΠΟΥΛΟΣ.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ὡς εἶχε προαγγελθῆ, τὴν παρελθούσαν δευτέραν ὁ ἐνταῦθα ἐδρέων Κρητικὸς Σύλλογος «Ἀρχάδιον» ἐτέλεσε ἐκκλησιαστικὸν καὶ πολιτικὸν μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ πεσόντων Κρητῶν ἀγωνιζομένων ὑπὲρ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς πολυπαθοῦς νήσου τῶν. Καὶ τὸ μὲν ἐκκλησιαστικὸν μνημόσυνον ἐτέλεσεν ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν ἐν τῷ νῆφ τοῦ ἀγίου Δημητρίου, ἐν μέσῳ πολλοῦ εὐσεβοῦς πλήθους, τὴν δὲ ἐσπέραν ἐκλεκτὸν συνάθροισεν κόσμον ἐν τῇ ἐνταῦθα ἐμπορικῇ λέσχῃ «Ὁμόνοια» ἡ τέλεισι τοῦ πολιτικοῦ μνημόσυνου ἦτις ἐγένετο ἐπιβάλλουσα καὶ συγκινητικὴ. Αἱ αἰθούσαι τῆς λέσχης εἶχον διασκευασθεὶ φιλοκαλῶς καὶ διὰ πολλῶν ἐθνικῶν καὶ Κρητικῶν ἐμβλημάτων ἀναμνησκόντων τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰς ἐλπίδας τῆς μεγαθύμου καὶ ἡρώϊκῆς νήσου. Τὸ προεδρεῖον τοῦ συλλόγου ἠγάσθη φιλοτίμως ἐπὶ τοῦ προκειμένου καὶ κατόρθωσε νὰ περιάψῃ εἰς τὴν τελετὴν τὸν προσήκοντα αὐτῇ χηρακτήρα. Μετὰ τὸν πρόεδρον κ. Τριτάκη, ὅστις ἐποίησατο κἀταρξὶν τῆς τελετῆς δι' ἐκφρατικῆς προσλαλιᾶς, πρῶτος κατέλαβε τὸ βῆμα ὁ κ. Αρ. Κοντογοῦρης βουλευτῆς, ὅστις διὰ μακροῦ λόγου περιεκτικότητος διέδραμεν ἅπαντα τὴν ἰστορίαν τῶν ἡρώϊκων ἀγῶνων τῆς Κρήτης, ἐξῆρε τὰς ἀρετὰς τῶν τεκνῶν τῆς, κατέδειξε τὰ ἐμφανέστερα σημεῖα τοῦ μαρτυρολογίου τῆς καὶ κατέληψεν εἰς τὴν συνοψιν τῶν ἐλπίδων τῆς. Ὁ λόγος οὗτος ἦτο ἀντάξιός τοῦ ρήτορος καὶ κατεχειροκρατήθη. Μετὰ τοῦτον ἀνῆλθε τὸ βῆμα ὁ κ. Ἰωάν. Διαμαντόπουλος ἱατρός καὶ Πρόεδρος τοῦ δημοτ. Συμβουλίου, ὅστις ἐν βραχυλογίᾳ ἐκφραστικῇ ἀνέμνησε διὰ συγκινητικῶν ἐκφράσεων τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰ μαρτύρια τῶν Κρητῶν. Τελευταῖον ἐκλείσει τὴν συγκινητικὴν τελετὴν ὁ καθηγητῆς κ. Δημ. Χαλοῦχος δι' ἐνθουσιώδους ποιήματος, ὑπὲρ ἧτο πρᾶϊν ὑψηλῆς ἐμπνεύ-

σεως καὶ μεστὸν πατριωτικῶν ἐννοιῶν καὶ ὁπερ ἐπανειλημμένως ἐχειροκρατήθη δικαίως. Ἐκ τῆς τελετῆς ταύτης πάντες ἀπήλθομεν συγκινημένοι καὶ θερμὰ ἐξεφράσαμεν εὐχαριστήρια τῷ προεδρεῖῳ τοῦ Κρητικοῦ Συλλόγου, ὁπερ ἔσχε τὴν ἀγαθὴν ἐμπνευσιν νὰ διακόψῃ τὴν μονοτονίαν τοῦ πεζοῦ ἡμῶν βίου, διὰ τελετῆς ἐξόχως ἐθνικῆς καὶ νὰ ὑπομνήσῃ ἡμῖν καὶ τινὰ καθήκοντα ἄτινα ἐλησημονήσαμεν πολλοὶ πρὸ πολλοῦ.

— Τὸ ἡμέτερον δημοτ. Συμβούλιον ἐνασχολεῖται ἤδη εἰς τὴν συζήτησιν καὶ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ δημοτ. Προϋπολογισμοῦ.

— Τὸ δημοτ. Συμβούλιον παρεδέξατο κατὰ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τὴν ἐπαύξησην τῆς μισθοδοσίας τῶν δημοτ. ὑπαλλήλων, ὡς καὶ τῶν τῆς ἀστυνομίας. Ἡ ἀπόφασις αὐτῆ τοῦ Συμβουλίου ἐστὶν λίαν δεδικαιολογημένη, διότι μὲ τὰς μέχρι τοῦ νῦν μισθοδοσίας ὁ δῆμος κατ' οὐδέν τι τρόπον δύναται νὰ ὑπηρετηθῇ τιμίως καὶ ἀξιοπρεπῶς.

— Πολύ δικαιολογημένη ἐστὶ κυρίως ἡ ἐπαύξησης τοῦ μισθοῦ τῶν κ. κ. Ἀστυνομῶν, ὅστις ὠρίσθη τοῦ μὲν πρώτου εἰς δρ. ν. 400 τοῦ δὲ δευτέρου εἰς 300. Ὅλοι γνωρίζομεν πόσον ἐπιμολχος εἶναι ἡ ἀστυνομικὴ ὑπηρεσία διεξαγομένη καλῶς, καὶ ὅτι ἀδύνατον ἀποδοῖναι νὰ ἔχωμεν καλοὺς ἀστυνόμους μὲ εὐτελεῖς ἀποδογὰς, ἐφ' ὅσον μάλιστα οἱ ἀστυνόμοι οὐτοὶ οὐδὲν ἐννοῶσι νὰ ἔχωσιν ἕτερον ὄφελμα πλὴν τῆς μισθοδοσίας τῶν, ὅπως οἱ τὰ νῦν ὑπηρετοῦντες ἀξιοτίμοι κύριοι.

— Καὶ ἡ μισθοδοσία τῶν ἀστυνομικῶν κλητῆρων ὠρίσθη εἰς νέας δρ. 80, καὶ ἡ τῶν ἀγροφυλάκων εἰς 70. Διὰ τῶν κλητῶν τούτων μισθοδοσιῶν εἶναι ἐλπίς νὰ στρατολογήσωσι καλοὺς ἀνδρας καὶ αἱ δύο αὗται δημοτικαὶ ὑπηρεσίαι.

— Τὴν παρελθούσαν δευτέραν ἐκηδεύθη ἐνταῦθα σεβαστὴ γυνὴ καὶ καλλίστη δέσποινα ἡ σύζυγος τοῦ καλοῦ ἡμῶν συμπολίτου κ. Γεωργ. Σχίζα δικηγόρου, Ἀγγελικὴ καὶ ἀδελφὴ τοῦ φίλου ἡμῶν κ. Δημ. Δάρα ἐμπόρου. Τὴν κηδείαν αὐτῆς ἠκολούθησεν ἐν πένθει ἡ ἐκλεκτὴ μερὶς τῆς πόλεως ἡμῶν, συμμεριζομένη εὐκρινῶς τὸ ἄλγος τῆς θρηνοῦσης, τὴν ἀπόλειπν τῆς πολυτίμου γυναικός, ἀγαθῆς οἰκογενεῖας. Ἡ μακαρίτις Ἀγγελικὴ, τύπος ἑλληνίδος γυναικός, ἐγένετο σύζυγος ἀπαράμιλλος καὶ μήτηρ ἀνεκτίμητος, τὸν βίον ἀφιέρωσεν εἰς τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ οἴκου τῆς, διὰ δὲ τῆς εὐγενείας τῶν τρόπων καὶ τῆς προσηνεῖας τοῦ ἠθους τῆς ἐγένετο ἀγαπητὴ καὶ σεβαστὴ εἰς εὐρὺ κύκλον ἐκλεκτῶν φίλων. Εἰς τὸν θάνατον αὐτῆς θρηνοῦσιν ἀπρηγόρητοι σύζυγος πολλὰ τέκνα, ἀδελφοὶ καὶ πολλοὶ συγγενεῖς, τὸ δὲ βαρὺ ἄλγος τῶν συμμεριζόμεθα πάντες.

— Τῇ εἰσηγήσει τῆς ἐνταῦθα Νομαρχίας ἐπιτροπῆ ἐκ τῶν καλλίστων καὶ φιλανθρώπων νέων συμπολιτῶν μας κ. κ. Χρ. Πηγάπουλου, Ἰωάν. Χαϊδοπούλου καὶ Σταύρου Σταυροπούλου, ἀνέλαβε νὰ συλλέξῃ ἔρανον ὑπὲρ τῶν ἐνταῦθα φυλακισμένων ὅπως δι' αὐτοῦ ἀνακουφίσῃ τὰ δεινὰ τῶν δυστυχῶν τούτων πλασματῶν, κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας τῆς θρησκευτικῆς καὶ τῆς κοινωνικῆς χαρᾶς. Ἡ πρώτη διαδρομὴ τῆς ἐπιτροπείας ταύτης δὲν ἀπέβη ἄγονος, διότι συνέλλεξε δρ. ν. 320, ἐπρόκειτο δὲ νὰ περιέλθῃ καὶ χθὲς καὶ σήμερον τὴν ἀγορὰν καὶ ἠλπίζε πλουσίαν τὴν συγκομιδὴν ὑπὲρ σκοποῦ ἐξόχως φιλανθρώπου. Συνιστῶμεν εἰς τὴν φιλανθρωπίαν τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν τὴν ἀγαθὴν πρόθεσιν τῆς φιλοτίμου ἐπιτροπείας.

— Ὁ κ. Βασιλείος Καραμπέλης τὴν προσηγῆ Κυριακὴν πρώτην τοῦ ἔτους δὲν ἐορτάζει ἕνεκα πένθους.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ.

Δεκεμβρίου 17.—'Εν τῇ ἄνω πόλει περὶ ὥραν 4 μ. μ. ὁ Δημήτριος Μουζος, ἐν μέθῃ διατελῶν, ἐτραυματίσεν ἀναιτίως διὰ μαχαίριου ἐλαφρῶς τὸν Δημ. Τσέμον, ἐπε τέθη δὲ καὶ κατὰ τινος στρατιώτου τοῦ πυροβολικοῦ, ἐν ἀδείᾳ διατελοῦντος ἐνταῦθα, μεθ' ὃ ἐξηκολούθησε συμπλοκῇ, εἰς ἣν ἔλαβε μέρος καὶ χωροφύλαξ τις χωρὶς νὰ ἐπακολουθήσῃ ἐπευκαίον τι. Καταφθάσασα ἡ περίπολος συνέλαβε μόνον τὸν στρατιώτην καὶ τὸν χωροφύλακα, τοῦ τραυματίσαντος πολίτου διαφυγόντος τὴν σύλληψιν. — Δεκεμβρίου 18 — 'Εν τῇ ἄνω ἐπίσης πόλει ἐκλάπησαν ἐκ τῆς οἰκίας τῆς Κωνσταντίνης συζύγου 'Εμμ. Γιατράκου περὶ τὰ 150 φράγκα, ἅτινα ἐκλεψεν ὁ ἐξ ἄλλου γάμου υἱὸς τοῦ ἀνδρός τῆς Τάκης Γιατράκος, ὅστις καὶ ἀνεχώρησεν αὐθημερόν εἰς Γαργαλιάνους, ὅπως διατείνεται ἡ παθοῦσα. — Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐκ τοῦ κατὰ τὴν συνοικίαν «Κανδριάνικα» ἀλευρομύλου τοῦ Γρηγορίου Φωτοπούλου ἐκλάπησαν περὶ τὰ 60 φράγκα, συλληφθεὶς δὲ ὁ κλέπτης Κώστας Πατρινός, ἀπεστάλη, μετὰ προανάκρισιν, πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελέα. — Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐν τῇ συνοικίᾳ «Τάσι,» συμπλοκῆς γενομένης, κατόπιν ἐρίδος, μεταξύ τῶν Αριστ. Ντάβαρη καὶ Νικολ. Γιαβῆ, παρενέβη πρὸς διάλυσιν τῆς συμπλοκῆς ὁ Μῆτσος Ντεβές, ὅστις ἐτραυματίσθη ὑπὸ τοῦ ἐτέρου τῶν συμπλακέντων δι' ἐγχειριδίου. — Δεκεμβρίου 21. — 'Εν τῇ συνοικίᾳ «Μαρκάτου» περὶ ὥραν 10 μ. μ. ὁ 'Ιωάννης Βασιλόπουλος ἢ Λεχρῆς ἐτραυματίσεν ἀκινδύνως διὰ μαχαίριου κατὰ τὴν ὠμοπλάτην τὸν οἰνοπώλην τοῦ 'Ανδρέαν Παπαγεωργίου μετὰ μικρὰν φιλονεικίαν, ἐντὸς τοῦ ἰδίου οἰνοπωλείου τοῦ τραυματίσαντος, ὅστις κλείσας αὐτὸ ἀμέσως, ἀπῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν του, ἣν μὴ ἀνοίξας εὐθὺς πρὸς τοὺς πάραυτα δραμόντας ἀστυνομικοὺς κλητῆρας, ἔλαβε καιρὸν καὶ ἐφυγε διὰ τῶν αὐλῶν τῶν συνεχόμενων οἰκιῶν. — Ὁ αὐτὸς Βασιλόπουλος ἢ Λεχρῆς εἶχε τραυματίσει πρὸ τινων ἡμερῶν ἐξ ἐνὲ δρας διὰ ῥοπάλου τῶν ἐκ Συχαίνῳ Παναγῆν Κυριακόπουλον. —

Εἰσῆχθησαν ἐνώπιον τῶν πταισματοδικείων καὶ δικασθέντες κατ' ἀντιμωλίαν κατεδικάσθησαν κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 19 καὶ 22 λήγοντος οἱ Γεώργιος Μπέτσ εἰς πρόστιμον δραχ. 5 ἐπὶ αἰκίαις Κωνσ. Μπαμπάκος εἰς πρόστιμον δρ. 3, διότι εἶχεν ἀνοικτὸν τὸ καφφενεῖόν του τὴν Κυριακὴν, Παναγ. Τριανταφυλλόπουλος εἰς πρόστιμον δραχ. 5, διότι εἶχε βάρη ἐκτεθειμένα ἐπὶ τοῦ πεζοδρομίου, 'Ιωάννης Φιλιππάκης εἰς πρόστιμον δραχ. 8, διότι ἐπώλει κρέας ὑπὲρ τὴν ἀστυνομικὴν διατίμησιν, 'Αντώνιος Βαρνάβας εἰς πρόστιμον δραχ. 5, διότι εἶχεν ἀνοικτὸν τὸ καφφενεῖόν του τὴν Κυριακὴν, Νικόλαος Παπασημακόπουλος εἰς πρόστιμον δραχ. 2, διότι εἶχεν ἀνοικτὸν τὸ καφφενεῖόν του μετὰ τὴν ὠρισμένην ὥραν, Διονυσίος Βλάχος εἰς πρόστιμον δραχ. 30, διότι ἐπέτρεψεν εἰς τὸ καφφενεῖόν του τυχερὰ παιγνίδια, ἠτοιμασέταν, Βασίλειος Παπαδόπουλος εἰς πρόστιμον δραχ. 5, διότι εἶχεν ἐκτεθειμένα βάρη εἰς τὸ πεζοδρόμιον, Θεόδωρος Γκολφινόπουλος εἰς πρόστιμον δραχ. 3, διότι εἶχεν ἀνοικτὸν τὸ ἐργαστή-

ριὸν του τὴν Κυριακὴν, 'Ανδρέας Πεπανὸς καὶ 'Αριστομένης 'Αγιομαυρίτης εἰς πρόστιμον δραχ. 6, διότι εἶχον ἀνοικτὸν τὸ καφφενεῖόν των πέραν τῆς ὠρισμένης ὥρας, 'Ιωάννης Μοντάλδος εἰς πρόστιμον δραχ. 5, διότι εἶχε βάρη διάφορα ἐπὶ τοῦ πεζοδρομίου, Χαράλ. Παπαγεωργίου εἰς πρόστιμον δραχ. 1, διότι εἶχε τὸ καπνοπωλεῖόν του ἀνοικτὸν τὴν Κυριακὴν, Δ. Σαλταφέρας εἰς πρόστιμον δραχ. 5, διότι εἶχε βάρη ἐπὶ τοῦ πεζοδρομίου. — (παραλείπονται οἱ ἐρήμην δικασθέντες.)

'Εν Πάτραις τῇ 22 Δεκεμβρίου 1883.
(Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς 'Αστυνομίας.)

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ὁ κ. Γ. Κλάυς ἀναχωρήσας ἐν ἀρχῇ τῆς ἐβδομάδος ταύτης δια Κέρκυραν, ἀνεθετο εἰς ὑπάλληλόν του τινα νὰ διανεμῇ ἐν καιρῷ πρὸς τοὺς ἐνταῦθα φίλους του τὰ ἐπισκεπτήρια συγχαρητήριά του ἐπὶ τῇ πρῶτῃ πρῶτῃ τοῦ ἔτους· ὁ ὑπάλληλός του ἐκ παραδρομῆς διένειμεν αὐτὰ προχθὲς ἐφ' ὃ ὁ κ. Κλάυς αἰτεῖ συγγνώμην καὶ ἐπεύχεται τοῖς ἑαυτοῦ φίλοις εὐτυχῆς τὸ νέον ἔτος.

Εἰς τὸ τυπογραφεῖον «Φορολογουμένου» πωλεῖται ὀλίκως καὶ εἰς εὐθνήν τιμὴν περὶ τὰς 500 ἀδιάχ. χάρτου ἐντύπου (ἐφημερίδες κ.τ.λ.)

Γνωστὸν ποιούμεθα τοῖς συμπολίταις ἡμῶν ὅτι καὶ ἡ διδασκαλία τῶν Γλωσσῶν 'Αγγλικῆς καὶ 'Ιταλικῆς ἤρξατο ἐν τῷ 'Αρχαίῳ Λυκείῳ ἀπὸ τοῦ Δεκεμβρίου μηνός. Διδάσκαλοι δὲ τούτων προσελήφθησαν τῆς μὲν 'Αγγλικῆς ὁ κ. Τιμόθεος Σχέ, 'Αγγλός, τῆς δὲ 'Ιταλικῆς ὁ κ. Γεώργιος Κοκκιλάκης, ἀμφοτέρω γινωστοὶ ἐν Πάτραις. Ἡδὴ δὲ το προσηκόντων τοῦ ἐκπαιδευτηρίου κατηρτίθη ὡς ἑξῆς:

- 1) Δρμ. Παπανικολάου (πρώην Γυμνασιάρχης) Διευθυντής.
- 2) 'Ανδρέας Οἰκονομόπουλος Καθηγητῆς τῶν μαθηματικῶν καὶ φυσικῶν.
- 3) 'Ιωάννης Βαρδούκας Καθηγητῆς τοῦ Α'. Γυμνασίου.
- 4) 'Ιωάννης Σπεράντζας Καθηγητῆς τοῦ Β'. Γυμνασίου.
- 5) Νικόλαος Δελένδας Καθηγητῆς τῶν Γαλλικῶν τοῦ Β'. Γυμνασίου.
- 6) Χαράλαμπος Αἰγυρῆς Σχολάρχης.
- 7) 'Ιωάννης Κανελλόπουλος ἀπόφοιτος τοῦ Διδασκαλείου 'Αθηνῶν τῆς νέας μεθόδου διδάσκαλος καὶ πτυχιούχος τῆς Γυμναστικῆς.
- 8) 'Ιωάννης Παπαμικροπούλος ἐπιμελητὴς καὶ βοηθὸς τοῦ Κανελλοπούλου.
- 9) Τιμόθεος Σχέ Καθηγητῆς τῆς 'Αγγλικῆς.
- 10) Γεώργιος Κοκκιλάκης Διδάσκαλος τῆς 'Ιταλικῆς.

'Απο τοῦ προσηκόντος δὲ 'Ιανουαρίου ἀρχεται ἡ διδασκαλία ἐν τῷ 'Αρχαίῳ Λυκείῳ καὶ τοῦ μαθήματος τῆς Διπλογραφίας, εἰς ὃ γίνονται δεκτοὶ καὶ νέοι χρηστοὶ καὶ κόσ-

μοὶ τοὺς τρόπους, ἀνήκοντες εἰς ἐμπορικὰ ἐνταῦθα Καταστήματα.

'Εν Πάτραις τῇ 24 Δεκεμβρίου 1883.
'Ο Διευθυντῆς τοῦ 'Αρχαίου Λυκείου
Δ. Παπανικολάου
(πρώην Γυμνασιάρχης).

'Ο ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως τῆς ἐταιρίας Οἰκονόμου Καλλίας καὶ Ντζίνος εἰσηγητῆς. Προσκαλεῖ τοὺς δανειστάς τοὺς ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως ταύτης ἕνα ἐντὸς εἰκοσὶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς νομίου δημοσιεύσεως τῆς παρούσης, προσέλθωσιν ἐνώπιον τῶν ὀριστικῶν συνδίκων ταύτης, καὶ καταθέσωσι τοὺς τίτλους των ἐφ' ὧν στηρίζουσι τὰς ἀπαιτήσεις των, ἐὰν δὲν προτιμῶσι νὰ καταθέσωσιν αὐτοὺς παρὰ τῷ γραμματεῖ τοῦ ἐμποροδικείου.

Μετὰ δὲ τὴν ἐκπευσιν τῆς προθεσμίας ταύτης νὰ προσέλθωσιν ἐνώπιον τοῦ εἰσηγητοῦ καὶ τῶν συνδίκων, καὶ ἐν τῷ καταστήματι τοῦ ἐμποροδικείου, ὅπως ἐξελέγξωσι καὶ θεβαιώσωσι τὰ δάνειά των, ἐντὸς δέκα κατὰ συνέχειαν ἡμερῶν καὶ ἀπὸ τῆς 2—4 ὥρας Μ. Μ. ἐκάστης ἡμέρας.

Πάτραις τῇ 21 Δεκεμβρίου 1883.
Οἱ Σύδικοι

Ν. Κορύλλος
Σωτ. Καρβούνης.

'Ο Εἰσηγητῆς
Χρ. 'Αναγνωστόπουλος
'Ο ὑπογραμματεὺς
Α. 'Ασημάκαρος.

Βιβλιοθήκη ἐκλεκτῶν μυθιστοριῶν
εἰκονογραφημένη.

Ἡ συλλογὴ αὕτη περιλαμβάνει πλήρη πάντα τὰ ἀριστουργήματα τῶν διασημοτέρων μυθιστοριογράφων τοῦ αἰῶνος μας, ἰδίως τὰ τοῦ Dumas, Hugo, Karr, G. Sand, Meyer, Feval κλπ. Συγκειμένη δὲ ἐκ τριάκοντα ἑξ ὡραίων τόμων, εἰς μέγα 4ον δεδεμένων ἐκ 400 σελίδ. καὶ πλουτισμένη μετὰ κολλιτεχνικὰς εἰκόνας, ἀπαρτίζει ἰδίαν τερπνὴν βιβλιοθήκην, ἣτις πωλεῖται εἰς συγκαταβατικὴν τιμὴν.

'Ο ἐπιθυμῶν νὰ ὠρελθῇ τῆς σπανίας ταύτης εὐκαιρίας, ἀποταθεῖτω εἰς τὸ ἐνταῦθα βιβλιοπωλεῖον «Ὁ Κάδμος» ἐπὶ τῆς πλατείας «Γεωργίου».

Τὸ συμβολαιογραφεῖον Κωστ. Χρηστοπούλου ὀμοῦ μετὰ τὸ ἀρχεῖον Ν. Θεοδοπούλου μετεφέρθη ὑπὸ τὴν οἰκίαν Σταμ. Θεοχάρη, παρὰ τὴν πλατείαν «Γεωργίου» πλησίον τοῦ βιβλιοπωλείου «Ὁ Κάδμος».

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ
ΠΥΡΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
Commercial Union Assurance Company

Ἐκτετατα ἐν Λονδίῳ τὸ 1861.
Κεφάλαιον λίραι στερλίνα: 5,500,000
ἢ Φράγκα χρυσὰ 62,500,000

'Αναγνωρισθεῖσα ἐν Ἑλλάδι διὰ τοῦ ἀπὸ 29
'Ιουλίου ε. ε. Βασιλικοῦ Διατάγματος.

Ἡ 'Εταιρία, συστήσασα καὶ ἐνταῦθα Πρακτορεῖον ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ὑποφαινομένου, ἀσφαλίζει πᾶν εἶδος ἰδιοκτησίας εἰς τὰ τερχομένα ἀσφάλιστρα. Ὑποβάλλεται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν Ἑλληνικῶν ἀρχῶν.

(Ἔπεται παράρτημα.)